

ønsker et samarbejde mellem de nationale politimyndigheder.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Som det vil være en del herinde og også udenfor bekendt, er der jo nogle af SF's medlemmer, der vil stemme ja til Amsterdamtraktaten. Det betyder så, at de ikke er bag det forslag til vedtagelse, som SF er medforslagsstiller af.

Men vi kan ikke stemme for regeringens forslag til vedtagelse, fordi Schengensamarbejdet er indarbejdet i selve teksten, og det er grunden til, at vi sammen med den øvrige gruppe også stemmer imod regeringens forslag til vedtagelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal prøve en sidste gang under denne debat – vi får jo også lejlighed til det i den øvrige debat frem til folkeafstemningen – at sige til ministeren:

Jeg talte om at give Europol mulighed for at drive efterforskning i de enkelte lande, at give disse immune medarbejdere mulighed for at rejse rundt i Kolding eller i Vejle og indsamle oplysninger, drive detektivvirksomhed og rende rundt med skæg og blå briller beskyttet af denne immunitet. Amsterdamtraktaten giver jo mulighed for, at man slipper Europol løs i den rolle.

Jeg er godt klar over, at man ikke vil give Europol ret til at foretage arrestationer på gaden i Vejle eller i Kolding, og det stillede jeg heller ikke spørgsmål om.

Men det, som jeg synes befolkningen har krav på at vide, er, om den danske regering er indstillet på at bruge Traktaten til at give Europol en sådan ret til at drive efterforskning i landene, og jeg håber ikke, ministeren vil bestride, at Traktaten giver mulighed for noget sådant, for det gør den jo.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu er hr. Albrechtsen og jeg altså enige om, at der ikke er noget grundlag for at give Europol eksekutive beføjelser, altså egentlig politimyndighed, som de kan udfolde på medlemslandenes territorium.

Så spørger hr. Albrechtsen, om det også betyder, at regeringen vil afvise, at medarbejdere hos Europol kan komme til f.eks. Danmark, hvis dansk politi er i gang med en stor efter-

forskning f.eks. inden for narkotikakriminalitet, og hvor man i samarbejde med en række andre lande forsøger at lave det, man kalder en kontrolleret leverance, altså hvor man både rammer dem, der er leverandører af narkotikaen her til landet, og dem, der står som aftagere og distributører af det her i Danmark. Ville Danmark afvise inden for rammerne af samarbejdet at bruge medarbejdere fra Europolis kontor i Haag til at komme til Danmark og støtte dansk politi i forbindelse med en efterforskning?

Nej, det ville vi ikke afvise, men det bliver ikke Europolmedarbejdere, der skal ud og foretage arrestationer. Det bliver ikke Europolmedarbejdere, der får de eksekutive beføjelser; det er alene dansk politi.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 2 af Klaus Hækkerup (S), Charlotte Antonsen (V), Bendt Bendtsen (KF), Peter Duetoft (CD) og Elisabeth Arnold (RV) (se foran) vedtoges med 91 stemmer (S, V, KF, CD, RV og KRF) mod 26 (SF, DF, EL og FP).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 1 af Keld Albrechtsen (EL) og Anne Baastrup (SF).

Forslag til vedtagelse nr. V 3 af Kristian Thulesen Dahl (DF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvordan agter regeringen at sikre, at det første modtagerland i Schengensamarbejdet, der modtager flygtninge udefra, også bærer de fulde omkostninger, hvis flygtningene senere rejser til andre Schengenkonventionslande?«
Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 31/3 98. Fremme af forespørgslen vedtaget 3/4 98).

Begrundelse

Tom Behnke (FP):

Når vi kigger på det Europa, vi i dag befinder os i, og når vi ser på den debat, der er både om Maastrichttraktaten og nu om Amsterdamtraktaten, har det, der hedder Schengensamarbejdet, ligesom kørt lidt ved siden af hele EU, men det bliver nu en del af EU-samarbejdet.

Det, der er interessant for Fremskridtspartiet med denne forespørgselsdebat, er at få nogle helt klare svar på, hvor vi kommer til at lægge snitene, hvor begrænsningerne kommer til at være, og hvor mulighederne bliver.

Det, der for os er interessant, er selvfølgelig de aftaler, der er indgået om, at når en flygtning fra et tredjeland kommer til et land, der er med i EU, skal det første land varetage behandlingen af asylansøgningen og også tage sig af den pågældende asylansøgers ophold i landet.

Hvordan sikrer vi, at et EU-land også på længere sigt bærer de fulde økonomiske omkostninger for de asylansøgere, som får flygtningestatus i det pågældende EU-land? Og hvor længe vil det være således, at det er det første asylland, der skal bære de økonomiske omkostninger?

Det er også interessant for os i Fremskridtspartiet at få svar på, hvornår det kan lade sig gøre for en asylansøger, der får asyl i et EU-land, at rejse videre til et andet EU-land. Hvad vil der ske med de sociale udgifter? Vil det være sådan, at det er det første land, der skal afholde de sociale udgifter, selv om en asylansøger flytter videre eller måske kun er på ferie i et andet EU-land? Hvad bliver spillereglerne for, at en asylansøger, der har fået opholdstilladelse i et EU-land, kan rejse videre og bosætte sig i et andet EU-land? Hvordan kan vi være sikre på, at de andre EU-lande nu også optager fingeraftryk og foto og foretager en registrering af alle dem, der søger asyl og opnår asyl i de pågældende lande?

Det er jo ikke længe siden, vi har set problemerne trukket meget hårdt op i forhold til Italien, hvor der kom så mange flygtninge ind, at man simpelt hen opgav at foretage en registrering af dem alle sammen. Hvordan har man tænkt sig at sikre det i fremtiden?

Hvad har man tænkt sig at gøre med de flygtninge, der rejser igennem andre EU-lande på vej til Danmark uden at melde sig til myndighederne i de pågældende EU-lande og først melder sig til myndighederne, når de når Dan-

mark? Hvordan vil det være muligt for danske myndigheder i den situation at bevise, at de pågældende har været i andre EU-lande? Og hvordan vil det være muligt at sikre, at de så kommer tilbage til det første asylansøgerland? Det har noget at gøre med grænsekontrollen, og det har noget at gøre med personkontrollen ved de danske grænser.

Der er også et spørgsmål, som jeg håber ministeren kan nå at få uddybet en anelse, hvis ikke mere, nemlig alt det her med den frie bevægelighed. Det hedder sig jo, at så længe vi har grænsekontrollen, er der ingen fri bevægelighed i EU, og det er jo i virkeligheden noget vrøvl. Alene det, at man skal vise sit pas, når man passerer grænsen, er jo ikke ensbetydende med, at der ikke er fri bevægelighed.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Thorild Simonsen):

Vi har her i Folketinget flere gange debatteret Schengensamarbejdet, bl.a. forud for Danmarks underskrivelse af tiltrædelsesaftalen i december 1996 og ikke mindst sidste forår i forbindelse med behandlingen af de lovforslag, der dannede grundlag for Danmarks ratifikation af Schengenkonventionen. Ved disse lejligheder har Folketinget indgående drøftet Schengensamarbejdet.

Også samarbejdet mellem EU-landene på asylområdet og ikke mindst Dublinkonventionens regelsæt om placering af ansvaret for asylansøgere har været drøftet flere gange her, ja, i dag har vi faktisk haft endnu en forespørgselsdebat, der berørte dette emne. Disse generelle emner er af stor væsentlighed for os alle, og det er derfor selvfølgelig naturligt, at de gentagne gange dukker op og måske også fortsat vil gøre det.

Ved denne forespørgsel bevæger vi os imidlertid efter min mening ind på et temmelig lille delområde af Schengensamarbejdet set i forhold til de brede perspektiver, dette samarbejde indebærer, men forespørgerne finder åbenbart, at dette detailspørgsmål, om jeg må sige det sådan, der vedrører fordeling af omkostninger for flygtninge og asylansøgere og ikke det mere, synes jeg, interessante spørgsmål om selve fordelingen af flygtninge og asylansøgere, kan begrunde en hel forespørgselsdebat.

Efter ordlyden drejer denne forespørgsel sig specifikt om, hvorvidt det Schengenland, der

modtager en flygtning, bærer de fulde omkostninger, hvis flygtningen senere rejser videre til andre Schengenlande. Forespørgslen drejer sig, som jeg har fået den forelagt inden mødet her, altså efter sin ordlyd om flygtninge, og det vil sige udlændinge, der er anerkendt som flygtninge, og ikke om asylansøgere. Hvis jeg tager forespørgslen på ordet, kan jeg derfor svare meget kort.

Hvis det Schengenland, en udlænding først indrejser i, anerkender den pågældende udlænding som flygtning, er landet forpligtet til at yde den pågældende de rettigheder, der følger af flygtningekonventionen. Dette indebærer også, at det pågældende land skal sørge for udlændingens økonomiske underhold efter de nærmere regler, der er fastsat herom i flygtningekonventionen.

Hvis flygtningen rejser videre til et andet Schengenland, vil den pågældende alene have ret til at indrejse og opholde sig i andre Schengenlande i op til tre måneder. En opholdstilladelse i et Schengenland gælder nemlig kun i det land, der har udstedt opholdstilladelsen, og ikke i de øvrige Schengenlande. Der er altså ikke nogen omkostningsproblemer for de andre Schengenlande, hvis vi taler om en udlænding, der har fået asyl i et Schengenland.

Men så enkelt skal denne forespørgsel trods alt nok ikke forstås. Jeg går ud fra, at forespørgerne snarere sigter til den situation, hvor en asylansøger indrejser i et Schengenland for derefter at rejse videre til et andet Schengenland for at søge om asyl her eller der.

Spørgsmålet er så, hvilket land der i den situation skal bære omkostningerne for den pågældende. Hvis en udlænding indrejser i et Schengenland som asylansøger, får den pågældende ikke ret til at rejse frit rundt i Schengenlandene, men alene ret til at opholde sig i det Schengenland, hvor udlændingen først har søgt om asyl. Det er først, når den pågældende udlænding har fået opholdstilladelse, at han eller hun får ret til at indrejse og opholde sig i et andet Schengenland og som nævnt før i højst tre måneder. Men der er selvfølgelig udlændinge under opholdstilladelse, som er indrejst i et Schengenland, og som, selv om de ikke har opholdstilladelse, rejser videre til et andet land for at søge om asyl dér.

Med henblik på at imødegå sådanne situationer indeholder den meget omtalte Dublinkonvention et regelsæt, hvorefter det kan afgøres, hvilket EU-land der er ansvarlig for at behand-

le en asylansøgning. Dette regelsæt har erstattet et tilsvarende regelsæt i Schengenkonventionen og gælder også for Schengenlandene.

Dublinkonventionen fra den 1. september sidste år har til formål at sikre, at ét og kun ét EU-land er ansvarlig for behandling af asylansøgningen. Herved sikres det, at asylansøgere ikke kan søge om asyl i det ene land efter det andet, hvilket også tidligere i dag har været omtalt. Konventionen indeholder derfor en række bestemmelser, der sikrer, at kun et medlemsland udpeges som ansvarlig for behandling af asylansøgningen.

Hvis den pågældende asylansøger har familiemedlemmer med flygtningekonventionsstatus i et medlemsland, vil dette land være ansvarlig for at behandle asylansøgningen. Er dette ikke tilfældet, vil det land være ansvarlig, der har udstedt opholdstilladelse eller visum til den pågældende asylansøger. Gør ingen af disse forhold sig gældende, vil det land, hvortil den pågældende asylansøger er indrejst fra et land, der ikke er medlem af EU, være ansvarlig for at behandle asylansøgningen. Det gælder, uanset om den pågældende først indgiver ansøgning om asyl i et andet land eller i det land, den pågældende først rejste ind i.

Alle disse regler betyder, at der altid kan udpeges et EU-land, som er ansvarlig for asylsagsbehandlingen. Hvis asylansøgeren befinder sig i et andet land, må asylansøgeren tilbageføres til det land, der er ansvarlig for asylsagsbehandlingen. Disse regler medfører en væsentlig forenkling og også en effektivisering af asylsagsproceduren.

Omkostningerne for denne sagsbehandling, det, man har måttet foretage sig for at udpege det ansvarlige land, afholdes af opholdslandet. Der er jo imidlertid forholdsvis små omkostninger af mere administrativ art, og systemet virker begge veje. Danmark må altså nok afholde beskedne udgifter til underhold af asylansøgere, der skal videresendes til andre EU-lande, men de andre EU-lande må også afholde udgifter til asylansøgere, der ender med at blive sendt til Danmark.

Det helt afgørende er, at Dublinkonventionens ikrafttræden har været til fordel for Danmark. I perioden fra konventionens ikrafttræden, det var den 1. september 1997, og indtil den 31. marts nu her i år er i alt 440 asylansøgere accepteret tilbagetaget eller overtaget af andre EU-lande, navnlig Tyskland. Der er altså 440 ansøgere, som takket være Dublinkonven-

tionen ikke skal have deres sag behandlet i Danmark. 440 asylansøgere på syv måneder er mange. Heroverfor står, at Danmark i samme periode kun har overtaget 53 asylansøgere fra andre EU-lande.

Så i den store sammenhæng er omkostningerne ved den sagsbehandling, der må foretages for at udpege det ansvarlige land, små penge, særlig når det ses i forhold til de fordele, som Dublinkonventionens regler om placering af ansvaret for asylansøgere indebærer.

Dette var også meningen med Dublinkonventionen både for medlemslandene og for asylansøgerne, for ikke alene undgår landene, at asylansøgere søger om asyl i det ene land efter det andet og derved misbruger asylsystemet – i hvert fald bruger det – asylansøgeren undgår også selv at blive kastebold mellem lande, der ikke ønsker at tage ansvaret for at behandle deres asylansøgere.

Dette var mit svar på forespørgslen.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Jeg havde jo håbet på, at indenrigsministeren var kommet lidt grundigere ind på besvarelsen og havde taget nogle flere aspekter med, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Vi må tage ved lære, og forespørgslerne må have længere formuleringer, hvis vi ønsker nogle grundigere svar. Det finder vi nok ud af.

Indenrigsministeren har fuldstændig ret i, at det, som vi her tager fat i, er en lille afgrænset del af hele Schengensamarbejdet. Og det er helt bevidst, for det er lige præcis den her del af Schengensamarbejdet, som vi er nervøse ved. Resten af Schengensamarbejdet har vi ikke noget imod. Det, at man samarbejder landene imellem med at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet osv., er fint nok. Dér, hvor vi er nervøse, er, når vi begynder at tale om, at man med Schengenkonventionen ophæver personkontrollen ved de danske grænser. Det er dét, vi har et problem med, og det er ikke mindst på baggrund af den udvikling, der har været i EU igennem de sidste år.

Det, der er sagen, er, at der allerede på nuværende tidspunkt er et flertal i Folketinget, som har givet regeringen mandat til at arbejde videre på det her område. Regeringen har nemlig fået mandat til, at man i EU arbejder frem mod, at man skal dele udgifterne til flygtninge i

EU. Det betyder, at det land, der modtager et antal flygtninge, sender regningen videre til EU.

Det giver imidlertid et dårligt incitament til, at man ligesom prøver at holde lidt igen i forhold til, hvor mange der kommer ind i ens land. Det kan nemlig i virkeligheden være ligegyldigt, for man sender jo bare regningen videre. Det bliver selvfølgelig sådan, at man selv skal være med til at dække udgiften, for den bliver jo fordelt mellem landene i en eller anden størrelsesorden, men alene det dårlige incitament, man kommer til at give landene, er udtryk for, at man i EU-regi ikke har de store intentioner om at prøve at begrænse, hvor mange flygtninge der kommer til EU. Man arbejder tværtimod i den modsatte retning.

Så sagde indenrigsministeren, at man altid vil kunne udpege et land som værende første asyl-land, men det har man ikke kunnet hidtil, og derfor er det lidt interessant, at ministeren står og siger det i dag. Hidtil har det været sådan, at hvis det danske politi ikke tager illegale grænseoverløbere direkte på grænsen, så nægtede bl.a. Tyskland at tage dem tilbage.

Jeg ved af erfaring, at det på et tidspunkt var så grelt, at hvis man havde mistanke om, at der lå en illegal asylansøger i bagagerummet på en bil, tilkaldte man først det tyske politi, så de kunne stå ved siden af, når man åbnede bagagerummet, for hvis nu man havde haft det åbnet, og det tyske politi kom, ja, så kunne de danske myndigheder jo i virkeligheden bare selv have proppet asylansøgeren derned. Så slemt var det på et tidspunkt ved den dansk-tyske grænse.

Derfor er det ikke bare ligetil, og det er heller ikke bare ligetil, at man altid kan udpege det første asylansøgerland. Så nemt er det nemlig ikke.

Så sagde ministeren, at den aftale, man fik lavet i forbindelse med Dublinkonventionen, allerede på nuværende tidspunkt havde været meget positiv, og at man allerede på nuværende tidspunkt havde fået sendt 440 asylansøgere tilbage til de respektive første asylansøgerlande.

I avisen fremgår det ganske vist, at direktøren i Udlændingestyrelsen, hr. Claes Nilas, har oplyst, at det er 377. Men lad det nu ligge, for det er ikke det, der er interessant. Det, der er interessant, er det, der står længere nede i artiklen, og som ministeren ikke omtaler, og som formentlig også er pinligt og ubehageligt at skulle ind på.

Man har ganske vist været i stand til at sende 377 tilbage, man har altså gennem grundig politieforsøg forskning kunnet dokumentere, at de kom fra et andet land, hvor de har været først, og så har man kunnet sende dem tilbage, men det, der er interessant, er et helt andet tal, nemlig hvor mange man ikke har kunnet sende tilbage til første asylansøgerland, og her gør det sig gældende, at i 104 tilfælde har andre landes myndigheder ikke ment, at de havde pligt til at tage den pågældende tilbage. Det giver selvfølgelig et væsentligt problem, for det er 1/4 af dem, der kommer hertil.

Hvis man så kigger på et andet forhold, nemlig paskontrollen ude i Københavns Lufthavn, så har de ligesom alle mulige steder i det danske samfund ved de danske grænser prøvet at indrette sig og tilpasse sig efter det, der kommer til at ske, men selv om Københavns Lufthavn har investeret millioner af kroner i en splinterny lufthavnsgænger, der forbinder udenrigsterminalen med indenrigsterminalen, så er passagererne i dag alligevel tvunget til at gå udenfor og tage transitbussen frem og tilbage. Det er altså ikke helt problemfrit, hvordan man løser de her problemer.

Jeg havde egentlig håbet, at ministeren var kommet lidt mere ind på dette og ikke kun på de for ministeren positive tal, men altså også de for ministeren negative tal. Jeg skal i den forbindelse fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til gennem forhandlinger med de øvrige Schengenlande at sikre fortsat mulighed for personkontrol ved de danske grænser.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 4).

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Klaus Hækkerup (S):

Indenrigsministerens meget grundige redegørelse viser, at vi med Dublinkonventionen har fået klare regler for, hvilket EU-land der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning. Jeg er altså ikke enig med hr. Tom Behnke i den udlægning eller fortolkning, han havde af de gældende regler efter denne konvention.

Konventionen trådte i kraft i september sidste år, og vi har altså kun et halvt år at drage erfaringer af. Det er selvfølgelig lidt spinkelt, men de erfaringer, vi har, viser, at de nye regler virker i praksis, og at tilbagetagelse af asylansøgere accepteres i betydeligt omfang.

Der er i denne forbindelse grund til at erindre om det fælles EU-system til at udveksle og sammenholde asylansøgere's fingeraftryk. Formålet med det system er at sikre, at asylansøgere, som prøver at skifte identitet i forsøg på at opnå asyl i et andet Schengenland, når de har fået afslag i et, nemt kan afsløres.

Der er også grund til at understrege, at Schengenaf-talen ikke giver flygtninge og asylansøgere mulighed for at tage ophold i et andet Schengenland. Flygtninge, der har fået opholdstilladelse i et Schengenland, får ret til at opholde sig i indtil tre måneder i et andet land. Men det er alene en ret til at rejse ind i landet og opholde sig dér, f.eks. i forbindelse med ferie eller besøg hos venner. Det er ikke en ret til økonomisk understøttelse.

Socialdemokratiet ønsker en humanistisk og anstændig flygtningepolitik, samtidig med at vi vil bekæmpe misbrug. Dublinkonventionen er et godt og rigtigt skridt i den retning. Vi finder derfor ikke behov for ændringer i de på området gældende regler.

For god ordens skyld skal jeg tilføje, at vi derfor heller ikke kan støtte det af Fremskridtspartiet fremsatte forslag til vedtagelse.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som det allerede er sagt, er det en gammel kending at diskutere Schengensamarbejdet, og specielt med det forslag til vedtagelse, som forslagsstillerne nu har fremsat, er der god grund til at sige, at Schengensamarbejdet jo først og fremmest tilsigter at gøre det lettere for de lovlydige, samtidig med at jeg skal minde om, at der i særlige ekstraordinære tilfælde er mulighed for at lukke grænserne.

Men jeg synes – sagt til hr. Behnke – at det er rimeligt, at vi også minder hinanden om, at i dag, hvor der er paskontrol, kommer der asylansøgere ind til Danmark uden om grænsestationen.

Naturligvis, for hvis man kommer fra et sikkert land, stiller man sig ikke op ved paskontrollen og siger, at man gerne vil søge asyl, fordi Danmark er et bedre land. Sådan foregår det ikke i dag, og derfor er det skrækkampagne, der føres fra Fremskridtspartiets side.

Det er, som det allerede er gennemgået af indenrigsministeren, sådan, at Schengenaftalen ikke giver asylsøgere mulighed for lovligt at rejse rundt, og anerkendte flygtninge kan kun opholde sig i de andre lande i op til tre måneder.

Men det, som hr. Behnke er inde på, er da rigtigt. Vi får mange, som ikke vil fortælle, hvor de kommer fra, men det skal jo løses ad anden vej. Der er forskellige muligheder for stramminger i den danske lovgivning, sådan som vi også har påpeget det, bl.a. mulighed for at sende de pågældende tilbage til sikre områder i den verdensdel, hvorfra de kommer, ved aftaler med de lande. Den mulighed mener vi stadig væk der er. Det har bare ikke noget at gøre med det, som vi diskuterer her i dag.

Som det også er sagt af den tidligere ordfører, så står vi også bag Dublinkonventionen, som vi lagde meget vægt på at få gennemført i VK-regeringens tid. Den fastslår, hvem der har ansvaret for den enkelte asylsøger. Men det er da også rigtigt, som forslagsstillerne siger, at den selvfølgelig ikke kan bruges 100 pct. Der er uidentificerede asylsøgere, som vi ikke kan gøre andet med end at opbevare dem, sådan som de gældende regler er, men disse regler ønsker vi altså nationalt ændret.

Jeg mener også, det er vigtigt at nævne, at asylshopping – for nu at bruge den tidligere indenrigsministers udtryk – har vi sammen med regeringen fået strammet ganske gevaldigt op på igennem årene. Specielt har vi været meget optaget af at presse regeringen til at stramme fingeraftryksreglerne, som hr. Tom Behnke vil kunne huske skete sidste år, og vi venter selvfølgelig med længsel på, at Eurodac for alvor bliver til noget.

Der er i øvrigt sagt meget under den forrige forespørgsel om EU-samarbejdet og om det forslag til vedtagelse, som Venstre også står som forslagsstiller til, og som jeg kan henvise til.

Jeg vil godt sige rent ud, da forespørgerne nu forudsætter, at forespørgslen alene drejer sig om anerkendte flygtninge, og da man er meget optaget af omkostningerne, at vi vedkender os flygtningekonventionen. Vi vedkender os også, at der er nogle, vi ikke kan sende tilbage, og vi vedkender os, at der bliver nogle omkostninger, som måske heller ikke oprindeligt har været tilsigtede med flygtningekonventionen, fordi der er nogle, der bliver bedre og bedre til at udnytte reglerne. Det koster, og det vedkender vi os. Vi

har skrevet under på flygtningekonventionen, og der er hensyn, som vi i Venstre ønsker at tage i den anledning. Men vi finder fortsat, at reglerne i udlændingeloven bør strammes ganske gevaldigt, og det får vi jo lejlighed til at diskutere om ganske kort tid.

Med disse bemærkninger kan jeg så sige, at vi vil stemme imod det forslag til vedtagelse, der er fremsat.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg havde egentlig håbet på, at jeg havde nået at få en kort bemærkning til hr. Klaus Hækkerup, men lad det nu ligge. Det kan være, at hr. Klaus Hækkerup på et tidspunkt føler sig provokeret til at gå herop, fordi spørgsmålene sådan set er de samme.

Som udgangspunkt står jeg her og kigger på det forslag til vedtagelse, nr. V 2, som er blevet vedtaget for et kort øjeblik siden. Der står nemlig, at den stigende grænseoverskridende kriminalitet gør det nødvendigt osv. osv. at bekæmpe misbrug af den frie bevægelighed. Det er altså det, som flertallet af partier her i Folketinget selv lægger op til, og det er jo i fin forlængelse af det, at Fremskridtspartiet fremsætter sit forslag til vedtagelse, nemlig at en væsentlig forudsætning for dette er, at vi har personkontrollen ved de danske grænser.

Så vil jeg høre fru Birthe Rønn Hornbech, om hun ikke kan bekræfte, at på det tidspunkt, hvor man satte en skærpet indsats ind ved den dansk-tyske grænse, da tog man faktisk ganske mange illegale grænseoverløbere frem til det tidspunkt, hvor det var nået at rygtedes, at det altså ikke kunne betale sig, fordi man blev pågrebet, hvorefter vi så et fald i antal, der forsøgte at komme illegalt over grænsen.

Og så kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvori ligger sikkerheden for, at de andre EU-lande vil optage foto, fingeraftryk og foretage registrering, hvis vi lige har lidt i mente, hvad der skete i Italien for ganske få måneder siden?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nej, må jeg sige til hr. Tom Behnke. Der er altså nogle ting, som vi er meget uenige om. Det er ikke det samme, der siges i den vedtagelse fra den tidligere forespørgsel, som der siges i det forslag, som hr. Tom Behnke kommer med, for en paskontrol retter sig jo mod alle – mod hun-

drede procent i princippet – og vi har altså for mange år siden indført fri bevægelighed for at gøre det lettere for de lovlydige. Det, der er tale om i vedtagelsen i den tidligere forhandling, vi har haft her i dag, er, at man målrettet satser på misbrug og overtrædelser, dvs. at man ikke begynder at kontrollere alle, der rejser ind.

Vi tror på, at en nedlæggelse af paskontrollen kan frigøre utrolig meget mandskab til at foretage en styrkelse af baglandspatroljen. Og så kan jeg selvfølgelig bekræfte, hr. Tom Behnke i – vi er jo begge to ansat i samme etat – at jo flere politifolk der er, jo flere forbrydelser bliver der, sådan er det mærkværdigvis nok. Det er jo desværre sådan, at antallet af forbrydelser åbenbart er fuldkommen uendelig, så det er der såmænd ikke noget mærkeligt i.

Men det er værd at understrege, at vi i dag netop taler om, at paskontrollen er til stede, og alligevel kan vi tage alle disse menneskesmulere. Og med 6.000 km kystlinie må vi erkende, at vi geografisk har sådanne forhold, at vi ikke kan stoppe det ved bare at sætte en politikæde ved Dannevirke.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu er det jo i det her tilfælde, hvor vi taler om illegale grænseoverløbere, lige præcis sådan, at de, der ikke bliver taget direkte på grænsen, søger videre og bliver samlet op i Sandholmlejren. Det vil sige, at vi kender det samlede tal, og det, vi ved, er, at da man satte ind ved den dansk-tyske grænse og dermed synliggjorde, at det ikke kunne betale sig, da faldt antallet rent faktisk.

Men det andet, jeg godt vil spørge fru Birthe Rønn Hornbech om, er: Hvad er det, der er så utrolig vigtigt ved, at vi får ophævet personkontrollen ved de danske grænser? Der bliver sagt, at det er for, at man kan have fri bevægelighed i Europa. Og det lyder jo flot, for hvem vil modsætte sig, at vi har fri bevægelighed i Europa?

Men er det i virkeligheden rigtigt, for har man ikke fri bevægelighed, selv om man skal vise sit pas, når man kører over? Det tager ikke længere tid, end det gør at holde for rødt lys herovre på Rådhuspladsen. Og fru Birthe Rønne Hornbech vil vel ikke påstå, at den frie bevægelighed i Danmark er indskrænket eller forhindret, fordi vi har lysregulering i krydsene i Danmark? Det tager jo ikke længere tid at vise

pas ved grænsen, end det tager at holde stille for rødt lys på Rådhuspladsen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen nu synes jeg, at hr. Tom Behnke skulle tage stilling til de kendsgerninger, som jeg forelægger, nemlig at vi har grænsekontrol i dag, og det er altså ikke lykkedes at stoppe, at asylsøgere kommer ind. Og hvorfor ikke? Fordi asylsøgere, som kommer fra et sikkert land, og som godt ved, at de kan sendes tilbage, altså ikke henvender sig i paskontrollen. Det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg undrer mig også over argumentationen omkring fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg. Når det ikke tager længere tid at kontrollere pas ved grænsen, så må jeg spørge: Hvad er kontrollen så egentlig overhovedet værd?

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning, og vi går derefter videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg tror, at der er et ord, som fuldstændig er sivet tværs igennem Folketingssalen, uden at der er nogen, der har opdaget det – det gælder i hvert tilfælde de to debattører, der indtil videre har været heroppe – nemlig den præventive effekt. Det, at man ved, at man bliver kontrolleret ved grænsen, at politiet allerede på grænsen kan afvise dem, der ikke er berettiget til at komme ind i Danmark, og at politiet allerede på grænsen har en liste over internationalt eftersøgte forbrydere og dermed kan pille dem ud, når de kører forbi.

Men det betyder jo ikke, at når jeg eller hr. Klaus Hækkerup skal på ferie i Tyskland og skal vise vores pas, at det skal vare flere timer. Det varer ganske få sekunder, og så suser man videre. Sværere er det jo ikke. Kontrollen er der jo netop for at filtrere dem fra, som ikke bare skal have lov til at køre over.

Så spørger fru Birthe Rønn Hornbech: Jamen når det nu alligevel ikke er lykkedes at forhindre illegale grænseoverløbere, selv om vi i dag har grænsekontrollen, hvorfor skal vi så overhovedet have grænsekontrollen?

Det er lidt bekymrende, at en højtrangeret ansat i det danske politi har den holdning. Det svarer jo lidt til, at vi også kan ophæve enhver anden form for kontrol. Hvad med dem, der kører for stærkt f.eks.? Vi ved da, at uanset hvor meget der sættes ind, så vil vi ikke kunne forhindre, at folk kører for stærkt i Danmark. Skal vi så lade være med det, fordi vi ikke kan forhindre det? Nej, vi skal selvfølgelig blive ved, fordi det har en præventiv effekt.

Bendt Bendtsen (KF):

Man kunne jo næsten få lyst til at blande sig i den debat, der lige har kørt, for hvis man mener, at vi skal have en mere effektiv kontrol ved vores grænser, så kender vi jo modellen fra det gamle Østtyskland. Og så var der ingen tvivl om, at det kunne blive bedre.

Jeg synes også nok, at når man siger, at nu skal man køre med paskontrollen hist og pist, så kunne man spørge om, hvorfor vi så ikke skal have gennemført det mod Norge og Sverige. Hvorfor vil hr. Tom Behnke ikke have kontrolleret Lillebæltsbroen hver nat, så kunne vi jo fange en hel masse tyveknegte. Altså, der er mange muligheder.

Vi taler om fri bevægelighed for lovlydige borgere. Og når man i dag rejser den her forespørgselsdebat om de fulde omkostninger, så er der svaret gentagne gange i dag, og det, jeg kan sige her fra Folketingets talerstol, kan jo hurtigt virke som en gentagelse.

Det er nu engang, som det blev sagt, det land, som giver asylstatus, som skal sørge for det økonomiske underhold for den pågældende, som har fået asyl. Og hvis den pågældende flygtning rejser videre, kan det kun være som turist, da opholdstilladelsen kun gælder i det land, som har givet opholdstilladelsen. Er den pågældende ikke godkendt som flygtning, er der jo ingen fri ret til at rejse imellem landene.

Så stiller hr. Tom Behnke i dag spørgsmålene: Jamen hvad så, hvis man ikke registrerer fingeraftryk, foto m.v. i de lande? Jamen så kan alt jo smuldre, hvis det går den vej. Og hr. Tom Behnke spørger: Hvis kurderne lander på Italiens østkyst, hvad sker der så? Jamen så har vi jo netop muligheden for inden for Schengenaftalen at kunne gå ind og sige, at hvis de ikke sørger for at have den ydre kontrol i orden, så kan vi genskabe vores kontrol.

Jeg synes, at det er for nemt at sætte sagen på spidsen på det her område. Det er jo sådan, at rejser en asylansøger alligevel ind i et andet

Schengenland og søger asyl igen, har vi Dublinkonventionen, som tilsiger, at det er det første modtagerland, som er ansvarlig for asylansøgningen. Det har vi diskuteret gentagne gange i dag, og det bliver jo gentagelse på gentagelse. Når vi mener, at Dublinkonventionen er god, så er det, fordi den forhindrer asylshopping mellem de enkelte lande.

Jeg har tidligere sagt, at hvis man tror, man kan standse det hele med en rulle pigtråd ved grænsen eller nogle ekstra folk, så er man naiv på mange områder, for så vil asylsøgere tage til de steder ved Danmarks grænser, hvor presset og kontrollen er mindre. Det kan være Vesterhavet, det kan være Østersøen, det kan være mange andre steder.

Vi ser frem til, at det kommende fingeraftryksregister, Eurodac, bliver et godt redskab til at få overholdt gældende regler på området, og vi mener, at det er et vigtigt redskab i bekæmpelsen af asylshopping. Registret vil jo hindre, at asylsøgere kan omgå reglerne. Det, vi så kan diskutere, er, hvor mange der kan finde vej udenom, som hr. Tom Behnke har været inde på. Men jeg synes, det er utopi at begynde at sætte de her virkelig gode, generelle regler under pres, fordi der er nogle steder, hvor det ikke fungerer på nuværende tidspunkt. Det er et spørgsmål om dialog, og det er et spørgsmål om samarbejde.

Når forespørgerne taler om fulde omkostninger, så kunne det også være interessant at høre, om man ønsker en bureaukratisk ordning, hvor regningen for afviste ansøgere i asylland nr. 2 skulle sendes til land nr. 1. Er det det, man har tænkt på, når man har formuleret den her forespørgsel? Det kunne vi måske også få et svar på.

Så synes jeg også, at vi må konstatere – vi kan læse det i Jyllands-Posten på forsiden i dag, og vi har hørt ministeren sige det i dag – at Dublinkonventionen virker, at den fungerer nu. Der er over 400 mennesker, som Danmark har kunnet levere tilbage, mens der gik 53 den anden vej. Så siger man: Jamen der var altså 109 tilfælde, hvor det ikke virkede. Ja, men det her virker altså, og vi er på vej i den rigtige retning. Og jeg synes også, at i den korte tid, som vi har haft til at få det her til at fungere, må vi konstatere, at Dublinkonventionen fungerer. Jeg synes, at det er utrolig tilfredsstillende, at vi ser de tal på nuværende tidspunkt.

Fra konservativ side må jeg sige, at vi er meget enige i den linje, der er lagt på det her

område, men det tilsiger ikke, at vi er helt enige i regeringens udlændingepolitik. Og dér må jeg henvise til de forslag, vi have i den sidste samling.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må bede hr. Bendtsen bære lidt over med mig, men jeg har et spørgsmål, der måske ligger på kanten af forespørgselsdebatten, men det er foranlediget af det, som både hr. Bendt Bendtsen og, tror jeg, Venstres ordfører og ministeren gjorde til det store slagnummer, nemlig det her med at sikre fri bevægelighed. Hovedtanken bag det hele er jo, at lovlidige borgere skal have lov til at bevæge sig fuldstændig frit inden for EU's grænser.

Jeg vil gerne spørge hr. Bendtsen: Er der slet ikke nogen begrænsninger? Er der slet ikke nogen tanker hos De Konservative, som siger: Nej, hertil og ikke længere? Gælder det alle? Vi havde en diskussion under den tidligere forespørgselsdebat, hvor vi spurgte, om det var arbejdskraftens fri bevægelighed, om det var for studerende, som det er i dag, altså arbejdskraft og etableringsret og studerende, eller om det skulle udvides til andre. Dengang kunne jeg desværre ikke høre nogen som helst afgrænsning.

Jeg håber, vi kan få det svar under denne forespørgselsdebat, at der trods alt er en grænse for den fri bevægelighed, også for hr. Bendt Bendtsen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er meget skuffet over hr. Bendt Bendtsen. At stå her og lægge mig nogle ord i munden, jeg aldrig har sagt og aldrig har ønsket at sige: At skærpet kontrol ved grænserne har vi set i Østtyskland. Er det det, man ønsker? Det var det, hr. Bendt Bendtsen brugte som argumentation imod denne forespørgselsdebat. Det var hr. Bendt Bendtsens væsentligste argument.

Kan hr. Bendt Bendtsen bekræfte, at Det Konservative Folkeparti var med til at forlange, at der blev en skærpet indsats ved den dansk-tyske grænse, da det viste sig, at der var ganske mange illegale grænseoverløbere ved årsskiftet? Ja, det gjorde Det Konservative Folkeparti, og vi fik en skærpet indsats ved den dansk-tyske grænse, og det lykkedes faktisk at pågribe ganske mange illegale grænseoverløbere, indtil det blev velkendt, at det ikke kunne betale sig at

smutte den vej ind over til Danmark. Så stoppede det nogenlunde eller afklingede i hvert fald.

Nej, det er forkert at påstå, at Fremskridtspartiet kræver en øget kontrol ved de danske grænser. Vi er tilfredse med den kontrol, der er i dag, og netop fordi vi er tilfredse med den, ønsker vi at bevare den, og den kontrol, vi har ved de danske grænser i dag, kan vel ikke sammenlignes med Berlinmuren?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Tom Behnke siger, at den illegale indvandring stoppede »nogenlunde«. Jeg tror, det var det ord, der blev anvendt. Man kan se på indrejsetallet ved Sandholmløjren, at de, der møder op uden legitimation, er kommet illegalt ind i landet. Ud fra det tal kan man se, om der er nogle, der er kommet uden om kontrollen. Og hvis man ønsker mere effektivitet, så kan man jo stramme op på visse områder, og det er jo det, man åbenbart ønsker. Og hvis man ikke ønsker det, så er det da en ny melding.

Når vi har sagt, at vi ønsker at styrke baglandspatruljen, var det, fordi vi mente, at det antal, der løb udenom, var for stort. Det kan hr. Tom Behnke da være fuldstændig enig i, men man kan jo aflæse på antallet af ansøgere i Sandholmløjren, hvor mange der er illegale indvandrere. Der er det, jeg siger, at man kan jo skærpe lige så meget, man har lyst til ved grænsen, men hvis man ikke gør det hele vejen rundt, vil man altid gå ind, hvor der er det svageste led i kæden.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Det er da ikke sådan, at vi mener, at alle europæere skal herop og have efterløn. Vi har bare sagt, at det ikke kun er kapital, erhvervsliv og industri, der skal have fri bevægelighed, men det gælder også personer, og vi mener ikke, at vi skal indføre en så skrap kontrol ved grænsen, at det løber ud i sandet.

Pernille Frahm (SF):

Forespørgslen handler jo om Schengen og forholdet til flygtningepolitikken, og på det område er der jo milevidt mellem det udgangspunkt, vi har i SF, og det udgangspunkt, som forespørgerne har.

Vi mener, at det allerede nu længe har været sådan, at landene i det rige Europa har presset hinanden ned i niveau med hensyn til asylsøgere og at give asyl, og på den måde har de tør-

ret deres ansvar af enten på det såkaldte nær-område med det resultat, at landene i Afrika har måttet tage hovedbyrden af denne verdens flygtningeproblemer, eller på vores nabolande uden for EU med det resultat, at man i f.eks. lande i Baltikum har opbygget lejre med umenneskelige forhold, hvor man samler asylsøgere op og holder dem indespærret.

Den danske asylpolitik er nu så stram, at vi fængsler afviste asylsøgere, som frygter at blive tilbagesendt. Den eneste forbrydelse, de har begået, er at tro, at det rige Danmark var et sted, hvor de kunne få beskyttelse. På den måde skiller vi mødre fra deres børn, fra selv ganske små børn, og på den måde krænker vi børns ret til at være sammen med deres mødre og mødres ret til at være sammen med deres små børn.

Jeg synes også, det er meget sigende for Schengenprojektet, at der rejste sig en storm igennem Schengenlandene og de kommende Schengenlande, da et skib med kurdiske flygtninge lagde til ved den italienske kyst og ikke blev afvist.

Det er muligt, at dette projekt er et forsøg på at løse Europas flygtningeproblemer, men det er efter vores bedste opfattelse ikke et forsøg på, at man tager sin del af ansvaret og man tager sin andel af klodens opgaver.

Denne europæiske løsning peger efter vores bedste opfattelse først og fremmest i én retning: Jo færre, jo bedre.

Vi mener, der er problemer i hele Schengenarbejdet, som ikke bare handler om grænsekontrollen, men også handler om retssikkerheden og især de etniske minoriteters retsstilling, i det omfang de ikke er EU-borgere. Den er ganske tvivlsom i Schengenprojektet.

Danmarks medlemskab af Schengen vil på lang eller kort sigt føre til en harmonisering på en lang række områder inden for det retlige område. Debatten tidligere i dag har indeholdt nogle af de problemer, vi havde omkring det her. Det er muligt, at det danske retlige forbehold vil overleve en tid, men i så fald vil det efter vores opfattelse være som en tom, formel skal uden indhold.

Det, man lovede den danske befolkning i 1993 med det nationale kompromis, var en ny, langsigtet dansk Europapolitik. Det var det, der skulle give indhold i bl.a. det retlige forbehold. Danmarks indtræden i Schengen er en bombe under sådan en politik, og jeg skal derfor på SF's og Enhedslistens vegne fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at meddele de øvrige Schengenlande, at Danmark ikke indtræder i Schengenkonventionen.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 5).

Jeg skal samtidig sige, at det er et enigt SF, der støtter det, og at vi dermed ikke kan støtte det andet forslag til vedtagelse.

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi synes i Dansk Folkeparti, at det er ganske udmærket, vi får diskuteret de her ting. Så kan man diskutere, om vi er nede i detailspørgsmål eller ej, men der er ingen tvivl om, vi er nede i et spørgsmål, som bekymrer og optager rigtig mange af Danmarks befolkning, og derfor synes vi også, det er ganske naturligt, at Folketinget tager en diskussion af de mere detaljerede forhold omkring Schengenkonventionen, Dublinkonventionen og Danmarks forhold hertil.

Som det allerede er fremgået af mit ordførerindlæg under den forrige forespørgselsdebat, er Dansk Folkeparti ikke tilhænger af Schengenkonventionen. Vi er ikke tilhængere af de åbne grænser, der er via Schengenkonventionen, og det er også derfor, vi er modstandere af Schengenkonventionens indskrivning i EU's traktatgrundlag via Amsterdamtraktaten.

Det betyder også, at vi har et lidt andet udgangspunkt til det her end så mange andre. Vi har det udgangspunkt, at det er fornuftigt at have grænsekontrol og ad den vej forsøge at løse en række problemer med de forsøg på illegale indvandring, der også er til Danmark.

Men ud over det er vi selvfølgelig også bevidste om, at det ikke kan stå alene, og at der skal mere til. Men vi tillader os også at rejse det spørgsmål under denne debat, at vi synes, det er hamrende ulogisk, at man siger, at nu skal vi øge indsatsen mod den grænseoverskridende internationale kriminalitet, og derfor starter vi med at afskaffe grænsekontrollen.

Det er slet ikke det rigtige udgangspunkt. Man burde sige, at vi selvfølgelig bevarer vores kontrol ved grænsen, og så diskutere, hvad vi derudover skal sætte i stand mellem de europæiske lande for at kunne modvirke eksempel-

vis asylshopping, som ingen af os bør kunne lide.

Vi har i Europaudvalget været med til at støtte initiativer omkring det med, at man skal kunne identificere asylansøgere ved fingeraftryk, så de i videst muligt omfang skal have deres asylbehandling i det land i EU, de først kommer til.

Det mener vi ikke er en følge af EU's tankegang om åbne grænser. Det mener vi er fornuftige tiltag, som kan iværksættes under alle omstændigheder, og som ikke betyder, at man af den grund behøver fjerne de åbne grænser. Men når man som overordnet mål har – det har vi også fået konstateret i denne debat – at grænserne mellem EU-landene skal fjernes, er det jo klart, at man får endnu et selvskabt problem, som man må prøve at sætte ind over for. Det er jo derfor, der kommer så mange initiativer med baglandspatrolje og alt muligt andet, man vil prøve at sætte i stedet.

Jeg kan sige nu, at de forslag til vedtagelse, som er fremsat både af hr. Tom Behnke og af SF og Enhedslisten, begge er forslag, som Dansk Folkeparti kan støtte. Vi er tilhængere af, at vi kommer væk fra Schengenkonventionen. Og jeg synes egentlig, at det står mere og mere klart, at på trods af forskellige udgangspunkter, på trods af at man har forskellige definitioner af, hvad der sker, når Schengenkonventionen er fuldt indfaset, at modstanderne af Amsterdamtraktaten i hvert fald har ét fælles punkt, og det er, at Danmark bør forlade Schengenkonventionen og genetablere sin egen fulde ret til at bestemme, hvordan vi skal indrette vores asylpolitik.

Det er noget, Dansk Folkeparti er meget opmærksom på og vil arbejde for også frem til den 28. maj, og at det er det, der bliver kendetegnet for debatten. Det er et spørgsmål, om vi selv skal bestemme eller ej. Vi mener, vi skal selv bestemme.

Derfor er det også fuldstændig arrogant, når der er tilhængerpartier herinde, som siger, at bliver det et nej til Amsterdamtraktaten den 28. maj, vil det ikke få nogen som helst følger for Danmarks deltagelse i Schengenkonventionen. Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om det også er regeringens holdning, at skulle det blive et nej den 28. maj, som Dansk Folkeparti i hvert fald håber, så vil det ikke have nogen som helst indflydelse på Danmarks deltagelse i Schengenkonventionen, for om ikke andet må det da stå klart efter dagens debat, at det bør

det have. Anderledes kan man vel næppe tolke det.

Afslutningsvis skal jeg bare sige, at vi kan i Dansk Folkeparti støtte de to fremsatte forslag til vedtagelse, og vi håber – de bliver ikke vedtaget nu – at den danske befolkning formår at sætte nogle grænser for Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet den 28. maj.

Henrik Svane (RV):

Dublinkonventionens ikrafttræden sidste år har vist sig effektivt i forhold til at minimere eventuelle forsøg på misbrug fra potentielle asylansøgere. Det Radikale Venstre er tilfreds med den europæiske udvikling i retning af et bedre samarbejde på det flygtningepolitiske område.

Jeg skal derfor meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan stemme for de to fremsatte forslag.

Keld Albrechtsen (EL):

Denne forespørgsel handler i høj grad om en side af Schengensamarbejdet, som i virkeligheden ikke udgør det allerstørste problem, nemlig spørgsmålet om afviklingen af grænsekontrollen mellem landene internt i EU. Det er i hvert fald ikke en årsag for os til at vende os imod Schengenaftalen.

Vi går faktisk ind for den nordiske model, den model, som man har i den nordiske pasunion, hvor vi jo har en pasunion, som ikke bygger på et stort, hemmeligt politisamarbejde, men som bygger på åbne grænser mellem landene, som bygger på pasfrihed, og som indtil nu har gjort det muligt for borgerne at rejse frit og uhindret i de nordiske lande uden pas endda, og som har været en virkelig succes og et flagskib for det nordiske samarbejde.

Nu går principperne i den nordiske pasunion tabt. Det vil ikke længere være muligt for borgerne at rejse rundt uden pas, heller ikke i de nordiske lande. Det vil blive nødvendigt med identitetspapirer af forskellig art, enten pas eller anden form for identifikation. Hvis man har en anden hudfarve end den, der er fremherskende her i salen, vil det i hvert fald være nødvendigt. Vi ved jo, der foregår en diskriminatorisk grænsekontrol allerede i dag, også mellem de nordiske lande.

Så der er efter Enhedslistens opfattelse ingen problemer i, at vi afvikler grænsekontrollen, hvad pas angår, mellem f.eks. Danmark og Tyskland. Det er slet ikke dér, problemet ligger.

Næh, problemet ligger i alle de andre dele af Schengenaftalen med disse kæmpemæssige registre, hvor millioner af mennesker registreres i denne database i Strasbourg, et politisamarbejde, som efter vores opfattelse er kommet ud af kontrol. Begivenhederne på banegården i Gent, hvor en udskrift af Schengenregistret blev fundet på en bænk, viste jo klart, at det er her, problemerne ligger.

Så vi ønsker altså, at man rykker ud til forsvar for den nordiske pasunion og de principper, som den byggede på, og derfor går imod Schengenaftalen. Men det betyder altså også, at vi ikke kan støtte forespørgernes forslag til vedtagelse. Det peger efter vores opfattelse ikke fremad, men bygger på nogle gammeldags principper om, at der absolut skal være en hel masse grænsekontrol.

Vi er naturligvis indstillet på, at der skal være en effektiv grænsekontrol, når det gælder sådan noget som veterinære forhold. Det skal være muligt at forhindre, at plantesygdomme og dyresygdomme spredes over grænserne i de tilfælde, hvor der er risiko for det. F.eks. har vi nu problemet med svinepest, hvor der ikke gøres tilstrækkeligt for at sikre grænsekontrollen. Men det er jo altså noget andet end pasfriheden, vi her er inde på.

Så vi synes samlet set, at forespørgerne har fået kritikken af Schengenaftalen drejet i den forkerte retning, og det er også årsagen til, at vi sammen med SF – og jeg glæder mig over, at det er hele SF – har været i stand til at fremsætte et andet forslag til vedtagelse her i dag.

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes, det er det rigtige perspektiv at anlægge i sådan en debat og en forespørgsel som denne. Det giver mig i hvert fald anledning til indledningsvis at sige, at det jo i virkeligheden er de rige lande i denne verden, det er i virkeligheden også landene inden for Den Europæiske Union, der samlet svigter deres ansvar i forhold til verdens flygtninge, og det er det, som gør, at vi overhovedet er i en situation, hvor vi drøfter de flygtningestrømme, som vi har i dag.

For flygtningestrømme skyldes jo for en stor dels vedkommende manglende lighed på globalt plan. Vi har måske nok fået en ny verdensorden, som det blev annonceret af tidligere præsident Bush for nogle år siden, men den nye verdensorden er så sandelig også mere skæv end den gamle. Der sker samlet set et fald i de

vestlige landes udviklingsbistand i disse år, og det er jo det, som i virkeligheden er med til at skabe grobund for endnu flere sociale og etniske konflikter på globalt plan, som også betyder, at flere mennesker må flygte fra hus og hjem, og at vi også kan imødesee flere miljømæssige katastrofer fremover.

Når jeg nævner dette indledningsvis, er det, fordi jeg i virkeligheden synes, det var de perspektiver, der burde bekymre partierne – også det parti, der har rejst denne forespørgselsdebat – som er så bekymrede over flygtningestrømmene som sådan, og som bekymrer sig særligt om den danske grænse.

Jeg skal blot gentage fra den tidligere forespørgselsdebat, vi havde i dag, at Kristeligt Folkeparti som sådan ser positivt på et fælles asylsamarbejde. Jeg vil også sige, at vi finder, at Dublinkonventionen absolut har vist sin nytte, og at vi, på trods af at vi ikke kan se det vise i, at man ophæver personkontrollen ved den danske grænse som sådan, absolut mener, at disse positive aspekter overskygger dette med, at man ophæver personkontrollen, som jo ikke i sig selv sikrer, at man får færre flygtninge, eller at man kan undgå illegal indvandring.

På den baggrund skal jeg her til sidst sige, at Kristeligt Folkeparti ikke kan støtte nogen af de to forslag til vedtagelse, som er fremsat af henholdsvis hr. Tom Behnke og fru Pernille Frahm.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Der er en enkelt ting, jeg godt vil spørge hr. Jann Sjursen om, for nu blev det sagt meget præcist, så det ikke var til at misforstå, at selvfølgelig er der nogle små negative ting ved det her, men det altoverskyggende, overvejende positive ved, at vi nu får den frie bevægelighed i Europa, det overskygger fuldstændig de små problemer, der kan være undervejs. Hr. Jann Sjursen synes, det er så positivt, at vi nu kan bevæge os over grænsen uden at skulle vise passet. Tænk sig, at hvor man i dag kører forbi en luge og lige viser det, og der går måske 10 eller 20 sekunder, og så kører man videre, kan man fremover bare køre igennem. Man skal ganske vist stadig have passet med sig. Men det er så alt overvejende positivt i forhold til de dér småproblemer, der kan være.

Jeg vil godt høre: Hvad er det, der er så positivt i, at man ikke skal vise sit pas, når man kører over grænsen? Hvori består det positive?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil bare sige til hr. Tom Behnke, at i min ordførertale før understregede jeg jo netop, at vi i Kristeligt Folkeparti ikke er så overbevist om, at det er nogen speciel god idé at ophæve personkontrollen. Vi har ikke noget imod, at man f.eks. skal vise pas, og vi synes, det kunne være nyttigt, hvis man i og for sig fortsat kunne have den personkontrol, fordi vi trods alt tror, at også det kan være med til at stoppe nogle former for illegal indvandring og også få stoppet nogle former for kriminalitet.

Men – og det var min pointe, når specielt Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti hager sig fast i det her aspekt – personkontrol ved grænsen forhindrer jo ikke i sig selv, at der sker en illegal indvandring, heller ikke kriminelle handlinger på tværs af grænserne, fordi det jo i virkeligheden har vist sig, at det var nødvendigt tidligere at stramme op og styrke netop baglandspatroljen for at komme f.eks. illegal indvandring til livs.

Derfor er det, vi anker over, at man lige præcis fokuserer så meget på personkontrollen, som i sig selv altså ikke er en garanti for, at der ikke sker ulovligheder.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg skal gøre nogle forholdsvis få bemærkninger – først til hr. Tom Behnke som forslagsstiller her – og sige, at jeg er ikke ked af at svare på flere spørgsmål, men jeg forbereder svar på de spørgsmål, der stilles. Jeg har indtryk af, at hr. Tom Behnke havde fået mange forskellige forslag med som forespørger, og han svarer for øvrigt selv på en del af dem.

Men hvis der er noget, man gerne vil have svar på, skal man bare sende forespørgsel, så skal jeg svare skriftligt og også svare på de ting, der ikke direkte fremgik af det, jeg mente denne debat gik ud på.

Jeg må sige, at det væsentlige, der er sket, er jo netop denne fingeraftryksaftale. Jeg er nogenlunde sikker på, at når vi kommer til det nye møde, det er vist den 28. og 29. maj i øvrigt, vil denne aftale, Eurodac, blive godkendt af alle de europæiske lande.

Når jeg lytter til debatten her om problemerne med, at vi ingen kontrol har, at vi intet opsyn har, kan jeg slet ikke kende det i forhold til det, man hører, når de forskellige justitsministre og indenrigsministre fra de europæiske lande taler om det.

Det er jo ikke kun ved grænser – og det ved også enhver, også de mange, der har tilknytning til den politimæssige etat – at man fanger nær alle forbrydere. Og mange af dem, der begår kriminalitet eller på anden måde forsøger at omgå love, har man jo et meget stærkere apparat til at behandle; det fremgik også af den debat og den forespørgsel, der var forud for den her.

Jeg er meget enig med hr. Bendt Bendtsens vurdering af Eurodac, altså også den måde, den langsomt indkøres på i Europa. Jeg synes i og for sig, at både det, der er sket i forhold til Tyskland, og det, der er sket i forhold til Holland og Sverige, men altså også Dublinkonventionen, viser, at man langsomt arbejder sig frem mod at få en større sikkerhed på disse områder og få asylansøgere placeret dér, hvor de retligt hører hjemme, og derefter behandler dem ordentligt i de lande, hvortil de kommer.

Jeg må sige, at jeg afviser begge de to forslag til vedtagelse, der ligger her. Og jeg må nok sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, tror jeg det var, der spurgte, hvad der ville ske, hvis det bliver et nej, at jeg er vidende om, at justitsministeren i alt fald tidligere har sagt, at så vil Schengensamarbejdet fortsætte. Jeg skal ikke svare yderligere på det, men skal senere give et svar på regeringens vegne. Jeg mener, justitsministeren ved en tidligere lejlighed har sagt, at det vil det. Det er det eneste, jeg tør sige ved denne lejlighed her.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Tom Behnke som ordfører for forespørgerne.

Tom Behnke (FP):

Dublinkonventionen består jo egentlig af to dele: Den ene del, der handler om en skærpet indsats mod den grænseoverskridende kriminalitet, og så den anden del, der handler om at ophæve personkontrollen ved grænserne mellem EU-landene.

Man kan jo stille sig selv spørgsmålet: Hvad kom først? Startede man med at sige: Nu gør vi et eller andet for at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet, og fik man så efterfølgende ideen om, at nu kunne man i øvrigt ophæve personkontrollen ved grænserne, eller er det omvendt? Jeg tror, at det er omvendt. Jeg tror, at disse EU-bureaukrater og teknokrater sad i deres visdom og syntes, at vi skulle have

et Europa, hvor man bare kan rejse rundt, som man har lyst til.

Pludselig er der så en, der siger: Jamen får vi så ikke et problem i forhold til den grænseoverskridende kriminalitet? Joh, det var der jo nok noget om, og derfor må man så lave hele den her store Schengenkonvention, for at det hele kunne komme til at hænge sammen. Og det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt.

Det, der er problemet, sådan som jeg hører debatten i dag, er, at enten er man for det hele, eller også er man imod det hele – enten-eller. Der var det såmænd blot, at vi i Fremskridtspartiet meget beskedent, men afgørende har fremført et ønske om, at vi kan tage aktivt del i Schengensamarbejdet, men at vi fastholder personkontrollen i øvrigt, altså en form for kompromis.

Vi siger ja til bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet; alt andet lige vil det jo selvfølgelig være tosset at lade være med at gå med til det. Selvfølgelig skal vi samarbejde om bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet. Men vi siger i Fremskridtspartiet nej til ophævelse af personkontrollen ved de danske grænser. Hvis viljen var til det, kunne vi jo fastholde ønsket om personkontrol, samtidig med at vi i øvrigt deltager i Schengensamarbejdet. Det er det, der hedder et kompromis, et kompromis, som vi hermed har foreslået i vores forslag til vedtagelse.

Men jeg kan jo forstå på det hele, at det, man diskuterer her i Folketinget, er sådan en alt eller intet-løsning – i øvrigt noget, som Fremskridtspartiet har været beskyldt for i 25 år, men lad nu det ligge. Det er en alt eller intet-løsning, og er man nået dertil, at det er en alt eller intet-løsning, ja, så kan vi da for så vidt godt sekundært støtte forslaget til vedtagelse fra SF og Enhedslisten. For hvis vi ikke kan sikre, at vi bevarer personkontrollen ved de danske grænser, vil vi også hellere sige nej til det hele; det er der ingen tvivl om.

Det ville være skæbnsvangert at ophæve grænsekontrollen, før resten af Schengensamarbejdet fungerer optimalt. Det gør det ikke i dag, og jeg tvivler på, om det overhovedet kommer til det. Det har vi ingen garanti for. Danmark er jo et pænt land i det her internationale selskab. Vi går altid foran, og vi skal nok sørge for at opfylde vores del af aftalerne.

Der er det, at jeg bliver lidt bekymret på vegne af den danske befolkning. For hvis det er sådan, at vi i Danmark synes, at nu er tiden

inde til, at man ophæver personkontrollen ved de danske grænser, samtidig med at der er væsentlige problemer, f.eks. i Italien, hvor man kan se de problemer, der opstod, da der for ganske få måneder siden kom et ganske stort antal albanske flygtninge til Italien, ja, man opgav simpelt hen at registrere dem, for man kunne ikke overkomme opgaven, så har vi jo problemet. For når først de pågældende mennesker er inden for EU-området eller inden for Schengenområdet, er der fri bevægelighed.

Selv når Schengensamarbejdet fungerer optimalt, vil det for Fremskridtspartiet at se være ganske betænkeligt at ophæve grænsekontrollen, personkontrollen ved de danske grænser.

Ønsket om fri bevægelighed begrænses overhovedet ikke af personkontrol ved grænserne; det er ikke større begrænsning af den personlige frihed eller den grænseoverskridende bevægelsesfrihed, end det er at holde for rødt lys i et lyskryds. Man skal jo alligevel medbringe sit pas, hvis man vil rejse ud i Europa; hvorfor kan man så ikke lige så godt vise det ved grænserne?

Vi kan i Fremskridtspartiet i dag se en række problemer ved at ophæve personkontrollen ved de danske grænser, og jeg vil garantere for, at der vil komme endnu flere problemer til. Grænsekontrollen forhindrer jo ikke illegale grænseoverløbere; det er korrekt. Det er der flere, der har påpeget, det forhindrer jo ikke illegale grænseoverløbere. Nej, men det begrænser det ganske, ganske væsentligt. Vi har en lov i Danmark, der siger, at man må ikke køre over for rødt lys. Det forhindrer jo heller ikke folk i at køre over for rødt lys, men det begrænser det ganske betydeligt. Derfor er det nødvendigt, at vi bevarer personkontrollen ved grænserne.

Jeg synes også, at det er slående, og jeg vil gerne understrege det igen, at hvor tilhængerne af det her eldorado står og bryster sig af, at man f.eks. efter Dublinkonventionen som opfølgning på hele det her Schengenhaløj kan påvise, at man nu grundet denne aftale har kunnet tilbagegesende 377 asylansøgere til deres første asylansøgerland, ja, der må jeg igen fastholde, at der er altså over 100, som man endnu ikke har kunnet formå andre lande til at tage tilbage.

Til trods for at man har lavet et ganske grundigt stykke efterforskningsarbejde og man faktisk kan dokumentere, at de kommer fra et andet sikkert EU-land, nægter man altså at tage imod dem, og det er de problemer, som vil bli-

ve endnu større, hvis vi ophæver personkontrollen.

Derfor skal jeg anbefale Folketinget endnu en gang at overveje at stemme for vores forslag, og det gælder specielt Kristeligt Folkeparti, som jeg kunne forstå for så vidt var indstillet på at støtte vores forslag, men som alligevel ikke syntes, de ville støtte det. Jeg fik ikke helt fat i, hvor konklusionen landede, man lad os nu se, når vi skal stemme. Vi opfordrer inderligt til, at Folketinget støtter vores forslag til vedtagelse her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 4 af Tom Behnke (FP) (se foran) forkastedes, idet 12 (DF og FP) stemte for, 97 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 5 af Pernille Frahm (SF) og Keld Albrechtsen (EL) (se foran) forkastedes, idet 25 (SF, DF, EL og FP) stemte for, 85 (S, V, KF, CD, RV og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 46: Forslag til lov om ændring af lov om folkeregistrering.

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 1/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Lovforslag nr. L 46 fremsættes af indenrigsministeren for at sikre, at lov om folkeregistrering er forenelig med Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om beskyttelse af personer i forbindelse med databehandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

EU-direktivet omhandler også, at databehandlingssystemer er til for mennesker og ikke omvendt. Derfor skal edb-systemer være i overensstemmelse med beskyttelsen af og retten til privatlivets fred. Begrebet den fri udveksling skal ikke misforstås sådan, at borgeres CPR-numre er frit tilgængelige for alle og således kan misbruges, men den fri udveksling sker alene inden for rammerne af loven og direktivet.

Lovforslaget skal i øvrigt ses i sammenhæng med det lovforslag, der senere fremsættes af justitsministeren for at implementere direktivet i dansk ret. Dette skal ske senest den 24. oktober 1998. På grund af folketingsvalget er et bebudet forslag til en ny lov om Det Centrale Personregister udskudt til starten af folketingsåret 1998-99.

L 46 indebærer, at der i selve folkeregistreringsloven nu fastsættes regler om CPR's formål, registrering af oplysninger i CPR, videregivelse af oplysninger fra CPR til andre myndigheder og private samt om udveksling af oplysninger med de nordiske registreringsmyndigheder.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser, men har som sagt alene det formål at bringe lovgivningen i overensstemmelse med det nævnte direktiv. Lovforslaget er sendt til høring i ministerierne, kommunerne og relevante organisationer.

Socialdemokratiet anbefaler lovforslaget til Folketingets videre behandling.

Jens Vibjerg (V):

Med det lille forbehold, der kan være med hensyn til det lovforslag, som justitsministeren fremsætter om behandlingen af personoplysninger, kan Venstre tilslutte sig lovforslaget.

Henning Grove (KF):

Da vores ordfører på området, hr. Knud Erik Kirkegaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti støtter gerne det vedtagne EU-direktiv og kan som udgangspunkt støtte ministerens forslag om ændringen. Vi læser ministerens bemærkninger til forslaget således, at der i det, som nu indskrives i lovtæksten, kun er ganske få undtagelser fra gældende regelsæt og praksis. Det er altså, som det skal være. Da det imidlertid er svært ud fra lovtæksten og fra ministerens bemærkninger præcis at se, hvilke undtagelser det drejer sig om, vil vi